

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4577/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против тужене „UniCredit Bank Srbija“ АД Београд, чији је пуномоћник Тамара Симић Пајовић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11544/20 од 16.04.2021. године, у седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11544/20 од 16.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11544/20 од 16.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 30751/19 од 21.05.2020. године, ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе са рочишта од 03.03.2020. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 9. став 9.1. тачка (i) Уговора о готовинском кредиту бр. ... од 04.08.2017. године, који је закључен између тужиље, као корисника кредита и тужене, као банке, у делу који гласи: „Корисник кредита се обавезује да плати банци следеће накнаде и трошкове и то: једнократну фиксну накнаду за обраду кредитног захтева у висини од 3,5% од износа одобреног кредита, односно минимум у износу од 1.600,00 динара“, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име стицања без основа, због неосноване наплате једнократне накнаде за обраду кредита, исплати 10.500,00 динара са законском затезном каматом од 05.08.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 36.200,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршност пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11544/20 од 16.04.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена

пресуда у ставовима другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, а код утврђења да у предуговорној фази тужила није била упозната са врстом и висином трошкова кредита. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости и стицања без основа поднета је 03.12.2019. године. Вредност предмета спора је 10.500,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применим члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић